

NOC NA STARÉM HRADE

VÝCHOZÍ TEXT

Když děti docházely k zřícenině, rozhoukala se někde na věži první sova. Připomínala troubu hlásného. „Hradní pán nás vítá,“ smála se Zuzana. Vesele vběhly do nádvoří a začaly se chystat k přenocování. Šero rychle přešlo v tmou, a když nad lesem vyšel měsíc, děti se semkly do jednoho klubka. Hradní zřícenina, v jejímž středu seděla, vypadala pohádkově i strašidelně zároveň.

(E. Marešová: Marčino dobrodružství: Noc na starém hradě) ¹⁸⁵

Zpracování: vypravování, které navazuje na výchozí text

X CHYBNÁ PRÁCE

Když mi bylo třináct a byly v létě prázdniny, byl jsem u babičky na vesnici. Mám tam spoustu lámošů. Scházíme se každý den. Nejčastěji na hřišti. Hrajeme fotbal nebo jen tak lezáme. Když je teplo chodíme se taky loupat do rybníka. Jednou nás to už nebavilo a tak jsme přemýšleli, co budeme dělat. Seděli jsme na lavičce na hřišti. A vtom přišli holky a sedly si k nám. A taky říkaly, že se nudí, že by to chtělo něco vymyslet. Zuzanu napadlo, že bychom mohly jít spát ven pod širák. Její táta by nás nechal přespat u nich na zahradě. Všichni nadšeně souhlasili. A pak ještě Ondru napadlo, že bychom mohli přespat na starém hradě.

Starý hrad je zřícenina kousek za vesnicí, musí se tam jít lesem asi 3 km do kopce. Sou tam starý zdi a 2 brány a taky docela zachovalá věž. Dornitř se ale nemůže, protože už tam nejsou schody. Uprostřed nádvoří je díra do země, asi tam byl nějaký sloup, ale už je skoro zasypáný. A vedle něj je ohniště, protože tam v létě chodí čundráci.

Tak jsme se rozhodli, že půjdeme ve středu spát na hrad. Připravili jsme si spacáky a burty a já jsem řekl, že seženu pivo. Děda ho má v komoře, tak mu náhly vezmu. Ale nědo mi s ním musí pomoci, do toho kopce ho neponesu. Ve středu odpoledne jsme vyrazili. Teda ne všichni, Patrika babička nepustila, ona se o něho hrozně bojí. Šli jsme do kopce.

Když jsme docházely k zřícenině, rozhoukala se někde na věži první sova. Připomínala troubu hlásného. Hradní pán nás vítá, smála se Zuzana. Vesele jsme vběhly do nádvoří a začaly se chystat k přenocování. Šero rychle přešlo v tmou, a když nad lesem vyšel měsíc, děti se semkly do jednoho klubka. Hradní zřícenina, v jejímž středu seděla, vypadala pohádkově i strašidelně zároveň.

Tak jsme zapálili oheň, pečili jsme burty. Piva jsem měl jenom 2 flasky, protože děda ho víc doma neměl. Když jsme snědli burty a vypili to pivo, tak jsme šli spát. Mne byla v noci zima, tak jsem byl rád, že už je ráno a jdeme domů.